

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/251/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814220605
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814220605.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa CP Inkaso s.r.o. so sídlom v Českej republike, Praha, Hvězdova 1716/2, IČO: 29027241, zast. zast.: Mgr. Petrom Starinským, advokátom so sídlom v Bratislave, Panenská 13, proti odporcovi A. P., nar. X.XX.XXXX, bytom J., P. XXX/X, o zaplatenie sumy 53.412,18 Kč s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 53.412,18 Kč s 7,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.5.2012 do zaplatenia, sumu 1.195,07 Kč na účet vedený v Českej spořitelni, a.s. č. 2507573309/0800, variabilný symbol 3700302863 a nahradiť mu trovy konania v sume 519,91 eur na účet Mgr. Petra Starinského vedený v SLSP, a.s. č. SK94 0900 0000 0003 0164 1442, variabilný symbol 3700302863, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 53.412,18 Kč s príslušenstvom predstavujúcej nesplatenú časť úveru poskytnutého odporcovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.7.2008 uzavretej s Českou sporitelňou, a.s. v sume 53.412,18 Kč, nesplatené zmluvné úroky vo výške 17% ročne zo sumy 53.412,18 Kč od 1.5.2012 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 7,75% od 1.5.2012 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 53.412,18 Kč vyčíslené od 21.11.2011 do 30.4.2012 v sume 1.195,07 Kč.

Na trovách konania uplatnil súdny poplatok v sume 116,50 eur a trovy právneho zastúpenia.

Odporca zostal v konaní nečinný. K obsahu návrhu sa nevyjadril a na svoju obranu neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy. Z dôvodu neznámeho pobytu mu boli súdne zásielky doručované spôsobom podľa § 48 ods. 4 O.s.p., pretože neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka podľa § 29 ods. 2, 6 O.s.p..

Účastníci sa na pojednávanie neustanovili napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania. Pojednávanie z dôležitého dôvodu odročiť nežiadali, preto súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po oboznámení sa s výpisom navrhovateľa z Obchodného registra, so žiadosťou odporcu o poskytnutie úveru zo dňa 7.7.2008, so zmluvou o úvere zo dňa 8.7.2008 č. 3700302863, s predčasným zosplatením úveru navrhovateľom zo dňa 8.10.2011, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2012, so zmluvou o postúpení pohľadávky a s prílohami k nej zo dňa 27.10.2011, s výpisom z úverového účtu odporcu z čl.19 až 23 spisu, so Sadzobníkom poplatkov Českej spořitelne z čl. 24 až 28 spisu, so

Všeobecnými obchodnými podmienkami Českej sporiteľne z čl. 29 až 43 spisu, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 8.7.2008 bola medzi Českou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Prahe a odporcom uzavretá Zmluva o úvere č. 3700302863, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý bezúčelový úver v sume 70.000,- Kč poukázaný v hotovosti s tým, že úver bude vedený na úverom účte č. 3700302863/0800. Zmluvný úrok bol dojednaný vo výške 17% ročne. RPMN predstavovala 19,05%. Za poskytnutie úveru sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi poplatok v sume 560,- Kč a za správu a vedenie úverového účtu sumu 49,- Kč mesačne. Úver bol povinný splácať v 72 mesačných splátkach po 1.577,- Kč vždy do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.8.2008 a posledná dňa 21.7.2014 v sume 1.493,- Kč. V prípade omeškania s platením úveru bol medzi účastníkmi dojednaný úrok z omeškania vo výške 17% ročne plus 10%.

Vzhľadom k tomu, že odporca úver riadne a včas nesplácal, veriteľ dňa 8.10.2011 odporcu vyzval, aby najneskôr do 20.11.2011 zaplatil dlžnú úverovú splátku v sume 5.307,- Kč. Súčasne ho upozornil, že po márnom uplynutí uvedenej lehoty sa stane celý zostatok úveru splatný deň nasledujúci po jej uplynutí. Odporca na výzvu nereagoval, na základe čoho sa stal úver predčasne splatný ku dňu 21.11.2011.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.10.2011 sa stal aktívne vecne legitimovaným účastníkom v konaní navrhovateľ. Právny predchodca navrhovateľovi postúpenie pohľadávky oznámil odporcovi listom zo dňa 14.9.2012.

Právomoc súdov Slovenskej republiky je daná podľa článku 15, článku 16 bod 2. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Zmluvu o úvere zo dňa 8.7.2008 uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa, ktorý je bankovým subjektom Českej republiky zapísaným v Obchodnom registri ČR a odporcom, ktorý má postavenie spotrebiteľa s obvyklým pobytom na území SR, súd posúdil podľa slovenského právneho poriadku, t.j. podľa právneho poriadku štátu obvyklého pobytu odporcu ako spotrebiteľa, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa príslušných ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, s poukazom na článok 1, článok 5 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rimsky dohovor zo dňa 19.6.1980), ktorý sa uplatňuje na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom, ktoré vznikli do 16.12.2009.

Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1 zákona).

Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a, b zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. c/ zákona).

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Vykonaným dokazovaním, listinnými dôkazmi bolo preukázané, že dňa 8.7.2008 bola medzi Českou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Prahe a odporcom uzavretá Zmluva o úvere č. 3700302863, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý bezúčelový úver v sume 70.000,- Kč poukázaný v hotovosti s tým, že úver bude vedený na úverom účte č. 3700302863/0800. Zmluvný úrok bol dojednaný vo výške 17% ročne. RPMN predstavovala 19,05%. Za poskytnutie úveru sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi poplatok v sume 560,- Kč a za správu a vedenie úverového účtu sumu 49,- Kč mesačne. Úver bol povinný splácať v 72 mesačných splátkach po 1.577,- Kč vždy do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.8.2008 a posledná dňa 21.7.2014 v sume 1.493,- Kč. V prípade omeškania s platením úveru bol medzi účastníkmi dojednaný úrok z omeškania vo výške 17% ročne plus 10%.

Vzhľadom k tomu, že odporca úver riadne a včas nesplácal, veriteľ dňa 8.10.2011 odporcu vyzval, aby najneskôr do 20.11.2011 zaplatil dlžnú úverovú splátku v sume 5.307,- Kč. Súčasne ho upozornil, že po márnom uplynutí uvedenej lehoty, sa stane celý zostatok úveru splatný deň nasledujúci po uplynutí určenej lehoty. Odporca na výzvu nereagoval, na základe čoho sa stal úver predčasne splatný ku dňu 21.11.2011.

Súd právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o úvere zo dňa 8.7.2008 s poukazom na cit. ust. § 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka i napriek tomu, že účastníci zmluvy deklarovali v úvodných ustanoveniach zmluvy, že predmetnú zmluvu uzatvárajú podľa ust. § 269 ods. 2 a nasledovných a § 497 a nasledovných Obchodného zákonníka. Bez ohľadu na označenie zmluvy ako „Zmluvy o úvere,, , ktorá by sa mala podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári). Na vzťah medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Jednoznačne z obsahu zmluvy nevyplýva, že odporca pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z obsahu zmluvy s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov zmluvy mal súd za to, že úver bol odporcovi poskytnutý ako spotrebiteľovi. Zmluva o úvere zo dňa 8.7.2008 je spotrebiteľskou zmluvou podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, na ktorú sa subsidiárne použije Občiansky zákonník. Odporca je povinný v súlade s cit. ust. § 2 písm. a/, b/, c/ citovaného zákona zaplatiť navrhovateľovi nesplatenú časť poskytnutého úveru v sume 53.412,18 eur.

V časti, ktorou sa domáhal voči odporcovi platenia zmluvného úroku vo výške 17% ročne zo sumy 53.412,18 eur od 1.5.2012 do zaplatenia, súd jeho návrh nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit. "Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných

prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

Odvolaací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolaací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Na viac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolaací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ).“

Tak, ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech odporcu, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 17% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa účastníci úverovej zmluvy zo dňa 8.7.2008 dohodli na tom, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu (aj v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), súd uzavretú dohodu s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval za neplatnú podľa § 39, § 41, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5C/79/2014, v ktorej ako žalobca vystupovala ČSOB, a.s. so sídlom v Bratislave, Okresný súd Prievidza v rozsudku č.k.7C/68/2014-107 zo dňa 28.10.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 10.2.2016. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by

nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

Omeškanie odporcu bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Navrhovateľom uplatnený úrok z omeškania nebol v rozpore s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v platnom znení, preto mu bol priznaný v plnej výške od 1.5.2012, pretože za obdobie od 21.11.2011 (od zosplatenia úveru) do 30.4.2012 bol navrhovateľovi priznaný z hodnoty nesplateného úveru v ním vyčíslenej sume 1.195,07 eur.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný, preto mu boli priznané trovy konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci, ktorý súd voľnou úvahou ustálil tak, že úspech navrhovateľa hodnotil 90% a jeho neúspech 10% v časti príslušenstva istiny, nepriznaného zmluvného úroku od 1.5.2012 do zaplatenia zo sumy 53.42,18 Kč. Trovy konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 116,50 eur a trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb po 81,33 eur (výpočtový základ 1.945,87 eur pri kurze 27,449 Kč za 1 euro zo sumy 53.412,18 Kč), dvakrát režijný paušál po 8,04 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, spísanie podaného návrhu a jedenkrát režijný paušál v sume 8,58 eur za účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 5.5.2016. Cestovné náklady priznané podľa § 16 ods. 4 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov predstavujú sumu 121,74 eur za cestu právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávanie z Bratislavy do Prievidze a späť za 370 km, pri základnej sadzbe 0,183 eur/ 1 km, cene PHM 1,217 eur/ 1l a spotrebe PHM 12 l/100 km. Náhrada za startu času podľa § 17 citovanej vyhlášky predstavuje sumu 143,- eur za 10 polhodín po 14,30 eur. Celkom trovy konania predstavujú sumu 649,89 eur, z ktorej hodnota čistého úspechu navrhovateľa vo veci v rozsahu 80% predstavuje sumu 519,91 eur, ktorú je odporca povinný mu nahradiť.

O priznaní plnenia v cudzej mene súd rozhodol podľa § 155 ods. 2 písm. b/ O.s.p., podľa ktorého výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom, v danom prípade je devízovým cudzozemcom navrhovateľ a odporcovi bol úver poskytnutý v českej mene.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.